

Zenekari finanszírozás – 2013

Előző lapszámunkban diagramokkal és táblázatos kimutatásokkal érzékeltettük a magyarországi zenekari muzikusok egyre méltatlanabb helyzetét. Ezek alapján világosan láthatóvá vált, hogy – a hivatalos kommunikációval ellentétben – a 2015. évre csökkent a nemzeti és kiemelt kategóriákra jutó költségvetési támogatás. Nehezen értelmezhető, hogy amennyiben együttesek esnek ki az említett kategóriákból, akkor miért viszik magukkal a korábban nekik ítélt, de erre a csoportra jutó költségvetési hányadot egy másik alrendszerbe, a pályázati kategóriába.

Ugyancsak nehezen értelmezhető, hogy a pedagógus bértábla bevezetése nyomán kialakult, egyes szimfonikus zenekaroknál már működési zavarokat okozó elszívó hatás súlyos következményei miatt nem érik el a jogalkotók ingerküszöbét. Szövetségünk és szakszervezetünk – nem beszélve a

Nemzeti Érdekegyeztető Tanácsról (NEÉT) – a korábbi államtitkár, Halász János figyelmét ugyanúgy felhívta a jelenleg is már tartóhatatlan, a jövőben a magyar szimfonikus zenekari életre egyre veszélyesebb folyamatokra, mint ahogy többször is jelezték szóban és írásban a jelenlegi államtitkárnak, Hoppál Péternek és az emberi erőforrások miniszterének, Balog Zoltánnak.

Egyelőre úgy tűnik, hiába!

Éppen ezért fontosnak tartjuk azt is érzékelhetővé tenni, hogy mennyi közpénz (költségvetési, önkormányzati és egyéb támogatás, adókedvezmény, stb) és milyen arányban jutott 2013-ban az egyes zenekarokra.

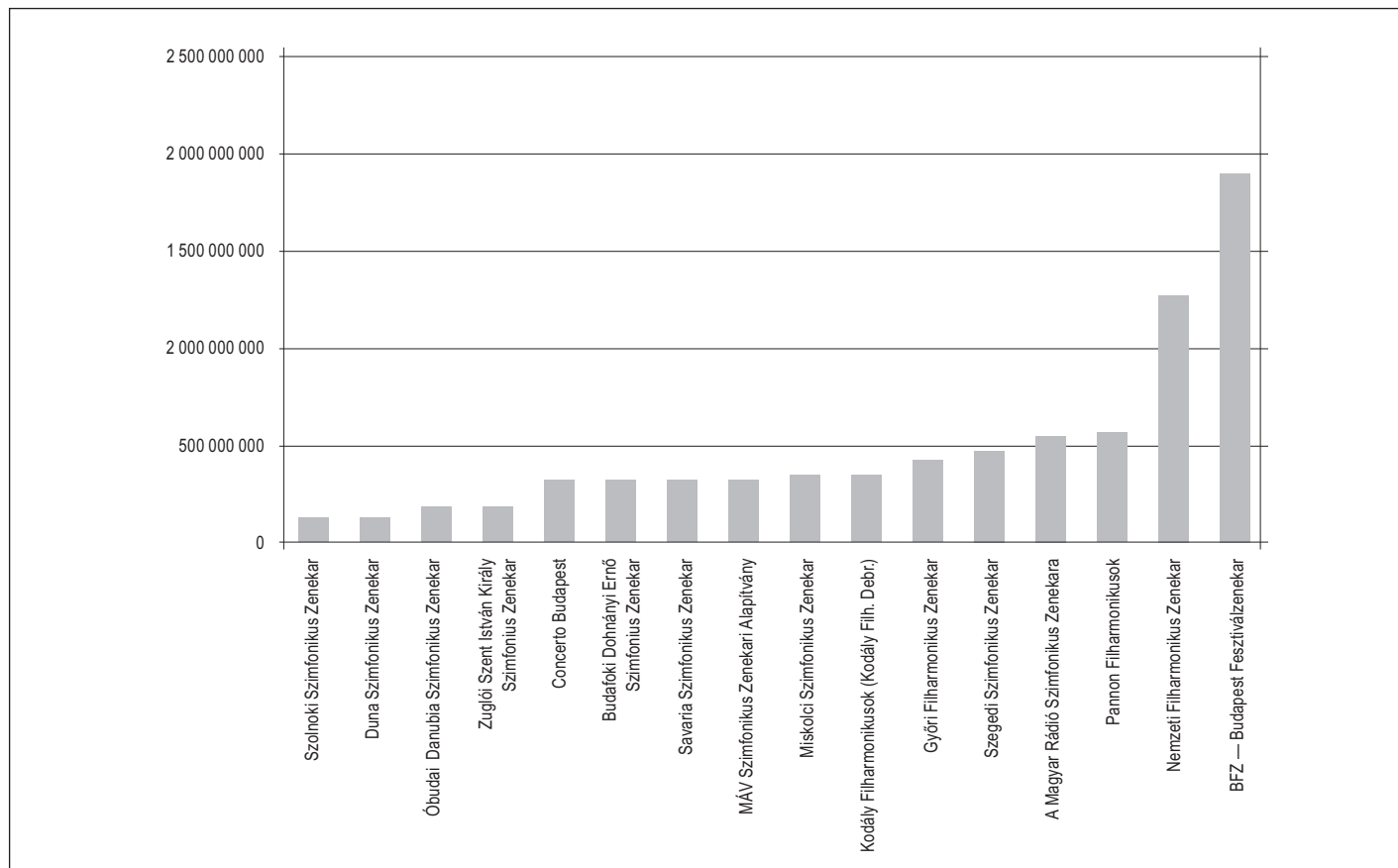
Joggal merülhet fel a kérdés, rendben van-e minden annak a területnek a finanszírozásával, amely legalább olyan zászlóshajója az országnak, mint a sport. Vajon miből származik Budapest idegenforgalmi bevételének jelentős hányada, ha nem abból, hogy

a romkocsmák kínálatát igénylők mellett a magas kulturális igényvel érkező turisták bármelyik napon találhatnak európai színvonalú – nyelvi korlátoktól mentes – komolyzenei programot? Vajon mi pótolná a közoktatási programokban elsilányított zeneoktatást, ha nem a kulturális missziót felvállaló vidéki és fővárosi zenekarok? Vajon mikor jutunk el odáig, hogy a jogalkotók a rövid távú kiadások mellett a hosszú távú társadalmi hasznosulást is meglássák? Vajon van-e még egy ország, ahol ekkora különbség van a legjobban és a legkevésbé támogatott hivatásos zenekar között? Vajon nem ezt hívják „állami hendikepnek”?

Ne felejtjük: tizennégy, az „igát” ténylegesen húzó zenekar (kb. 1100 fő) problémáinak rendezéséhez elegendő egy akkora összeg, amely a költségvetési tételek között elenyésző nagyságú.

(A Szerk.)

A MAGYAR SZIMFONIKUS ZENEKAROKRA KÖZPÉNZEKBŐL JUTÓ TÁMOGATÁSOK A KÖZPONTI KÖLTSÉGVETÉS KÜLÖNBÖZŐ FEJEZETEIBŐL 2013-ban (Nemzeti-, és kiemelt kategória, pályázati, miniszteri, fenntartói és NKA támogatások, valamint TAO bevételek)

Megjegyzés:

A Nemzeti Filharmonikusok és a Rádiózenekar esetében csak a szimfonikus zenekarokra jutó, becsült hányadot mutatja a diagram. Források: az interneten nyilvánosan hozzáférhető közhasznú beszámoló, a hivatalos TAO-kimutatás, valamint a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének adatbázisa.